

M. A. ja M. I. ULJANOVALLE

19/VII. 97.

Rakas äiti, eilen sain sinulta ja Manjashalta 29. päivätyn kirjeen. Merci niistä.

Kun kirjeemme viipyvät matkalla tavattoman kauan, vastaukset kysymyksiin tulevat niin myöhään, että moneen asiaan vastaaminen osoittautuu tarpeettomaksi. Niinpä esimerkiksi tässä kirjeessäsi olet yhä vielä huolissasi rahan ja kirjakollin suhteen, mutta nyt olet jo kauan sitten tietysti saanut kirjeeni *, jossa selitin kaiken sen: rahat sain jo kauan sitten; en ottanut niitä pitkään aikaan, kun ne eivät olleet minulle tarpeen eikä ketään tullut A. M:n luota tänne. Kirjakollia en ole vielä saanut: en tiedä, onko se saapunut Krasnojarskiin (sitä odotettiin siellä kesäkuun lopussa), sieltä se tulee ehkä erään tulijan mukana, jonka pitäisi piakkoin saapua. Sen lähettäminen sieltä postitse tulisi luultavasti aika kalliiksi, sillä postia ei kuljeteta laivassa, vaan junassa Atshinskiin saakka ja sieltä hevosilla Minusiin.

Samoin myös nyt jo tietysti tiedät paitsi sitä, että Markia on pyydetty siirtymään Pietariin, myös hänen päätöksensä: hän kirjoitti minulle, että odottaa teiltä vastausta ulkomailta.

Kirjeesi, jossa selostat Kokushkinon asiaa, sain ja olen jo vastannut siihen **. Eilen sain myös Mitjalta ensimmäisen kirjeen, jossa hän myös kuvaa Kazanin matkaansa.

Terveydellisessä suhteessa oloni ovat täällä tuskin huonommat kuin teidän Spiezissä ⁷³: minäkin käyn uimassa (toisinaan 2 kertaa päivässä) Jeniseissä, käyn kävelyllä ***,

* Kirje ei ole säilynyt. *Toim.*

** Ks. tätä osaa, s. 53. *Toim.*

*** Suojaudun harsolla itikoilta, joita täällä on suunnattomasti. Mutta pohjoiseen verrattuna se on vielä leikin asia!

metsästä. Kävelyretkiä varten täällä tosin ei ole sopivia paikkoja, mutta metsästyksen aikana kuljen toisinaan kauaksi — verraten mainioille seuduille.

Tesistä sain eilen viestin, että siellä pidetään häät — Bazilin ja A. M:n. Minua kutsuvat sulhaspojaksi ⁷⁴. Mutta se ei ole tietysti vielä kohta.

On hyvin sääli Pjotr Kuzmitshia! ⁷⁵ Vasta sinun kirjeestäsi sain tietää hänestä!

Suutelen sinua ja pyydän, ettet olisi huolissasi minusta.

Sinun V. U.

Sain kirjeen tohtorilta Verholenskista (Irkutskin kuvern.), jonne hänet on määrätty. Siellä on myös N. J. Fedosejev.

Manjashalle

Manjasha, pyydät kuvailemaan Shu-shu-shun kylää... Hm, hm! Minähän olen sen muistaakseni jo kerran kuvailut. Kylä on suuri, siinä on muutamia aika likaisia ja pölyisiä katuja — kaikki on niin kuin olla pitääkin. Kylä on arolla — puutarhoja ja yleensä kasvillisuutta ei ole. Kylän ympärillä on — lantaa, jota täällä ei ajeta pellolle, vaan kylän laitaan, joten kylästä lähtiessä täytyy miltei aina kulkea lantakasojen yli. Aivan kylän vieressä on jokipahainen Shush, joka on nyt kokonaan mataloitunut. Noin 1—1½ virstan päässä kylästä (oikeammin *talostani*: kylä on pitkä) Shush laskee Jeniseihin, jossa on tällä kohtaa paljon saaria ja sivuväyliä, joten Jenisein pääväylälle ei pääse. Uimassa käyn suurimmassa sivuväylässä, joka myös mataloituu nyt nopeasti. Toisella (Shush-joen vastakkaisella) puolella on noin 1½ virstan päässä „männikkö”, kuten talonpojat sitä juhlallisesti nimittävät, mutta todellisuudessa se on pahanpäiväistä harvaksi hakattua metsää, jossa ei ole edes kunnon siimestä (mutta sen sijaan paljon mansikoita!) ja jolla ei ole mitään yhteistä Siperian taigan kanssa, josta olen toistaiseksi vain kuulut, mutta jossa en ole käynyt (metsään on täältä vähintään 30—40 virstaa). Vuoret... vuorista kirjoitin hyvin epätarkasti, sillä vuoret ovat täältä *noin 50 virstan päässä*, joten niitä voi vain katsella, kun pilvet eivät niitä

peitä... aivan samoin kuin Genevestä voi katsella Mont Blancia. Siksi runoni ensimmäisessä (ja viimeisessä) säkeessä on tietty runollinen hyperbola (onhan runoilijoilla sellainen figuuri!) „juuresta” *... Siksi kysymykseesi: „mille vuorille olen kiivennyt” voin vastata vain: hiekkakumuille, joita on niin sanotussa „männikössä” — hiekkää täällä on yleensä riittämiin.

Työni edistyy tavattoman hitaasti⁷⁶. En edes tiedä, ovatko otteet tarpeen. Toivon, että syksyyn mennessä saan yhteyden johonkin Moskovan tai Pietarin kirjastoon.

Kuvauksesi ulkomaiden elämästä ja sikäläisistä vaikutelmista luin mielihyvin. Olen hyvin tyytyväinen, jos kirjoitat useammin.

Se, että aiotte lähettää tänne yli 6 tuhannen virstan päähän „puudan kirsikoita”, pani minut avaamaan suuni ihmetyksestä (ei halusta popsia noita kirsikoita. Kirsikoita täällä ei ole; arbuuseja tulee)... niin rikas on mielikuvituksenne. Mitä ovat teihin verrattuina kemistimme!!

Sinun V. U.

*Lähetetty Shushenskojen kylästä
Sveitsiin*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 2.—3. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* Ks. tätä osaa, s. 43. *Toim.*